

Johannes 18:4

“Jezus dan, wetende alles wat over Hem komen zou, ging uit en zei tot hen: ‘Wie zoekt gij?’”

1 de gewilligheid van Jezus en de vrucht daarvan

2 de onwilligheid van ons en de vraag daarbij

Gemeente,

Naar ik aanneem neem, ik moet nu zeggen: nam, je meestal dezelfde weg. Als je op je fiets naar school ging, op uw fiets naar het werk ging. De kortste zal dat wel zijn. En je kunt die weg wel dromen.

Stel nou dat je hebt gehoord dat er een groepje jongelui is die je morgen op die weg willen tegenhouden en je fiets en telefoon afpakken. Wat zul je dan doen? Ik denk maar zo, je neemt een andere weg, beetje om, vooruit dan maar, maar dan ontloop je ze tenminste en je komt ze niet tegen. En als je toch zonder bij na te denke dezelfde route neemt morgenochtend, en je komt daar na een tijdje achter, dan zou ik even wachten tot er wat meer fietsers zijn en je tussen dat groepje in erlangs kunt fietsen. Dat is dan nog wel het veiligste. Want ja, als van tevoren weet dat ze iets me je van plan zijn, dan neem je wel je maatregelen: andere route, of beetje verscholen in een hele groep.

Met die hele logische gedachte in ons achterhoofd gaan wij Johannes 18 eens lezen. Want Jezus weet ook wat de plannen zijn. Jezus dan, wetende alles wat over Hem komen zou. Wij zeggen wel eens: het is maar goed dat een mens niet alles van tevoren weet. Maar Jezus weet het wel allemaal van tevoren. Tot in detail toe.

1 de gewilligheid van Jezus en de vrucht daarvan

Hij weet dus wat Judas van plan is. Hij heeft hem Zelf weg laten gaan om te gaan doen wat hij wilde doen. Hij weet van de plannen om Hem gevangen te nemen, te laten veroordelen, te kruisigen. Dat Hij onder Gods toorn zal neerdalen in de Godverlatenheid. Zijn Vader heeft het Hem verteld en met Hem overlegd. Hij weet dat Hij zal lijden en sterven als het Lam Gods dat de zonden der wereld wegdraagt. Die hele last van de zonden van heel de mensheid en Gods toorn daarover. Hij zal zinken in de allerdiepste en onuitsprekelijke smarten, angsten en helse kwellingen van Godverlatenheid. Jezus weet het, dat dat over Hem komen zal. Om daardoor, als door het enige offer, allen die de Vader Hem gegeven heeft, te verlossen. Al Zijn gegevenen

zalig te maken. En te redden van het verderf en te brengen tot de eeuwige zaligheid.

Jezus dan, wetende alles wat over Hem komen zou. Om te beginnen dat Judas Hem zal aanwijzen aan de Romeinse soldaten om Hem gevangen te nemen. Dat zal het begin van alles zijn.

En wat doet Jezus? We zagen wat wij zouden doen. Als je dat van tevoren weet, dan neem je een andere weg, of je verschuilt je een beetje in de groep. Wat doet Jezus? En wat lezen we als eerste? Jezus gaat net als altijd, dezelfde weg. Over de beek Kedron, naar de hof van Gethsemané, waar hij dikwijls vergaderd was met de discipelen. Hij weet het en Hij neemt dezelfde weg en loopt ze regelrecht in de armen. En wat lezen we als tweede? Vers 4 Jezus, Die alles weet wat over Hem zal komen, ging uit. Dwz.: Hij loopt tussen de discipelen, maar nu komt Hij tevoorschijn en gaat alleen voor de groep staan. Hij verbergt Zich niet tussen de anderen, maar Hij gaat apart staan voor de anderen: hier ben Ik. Wie zoekt gij? En dan lezen we nog meer: ten derde lezen we in vers 6 dat als Jezus dat zegt, dat alle soldaten en slaven achterover vallen. Ze liggen helemaal voor pampus op de grond. Jezus kan zo weglopen. Jezus kan zo Zich uit de voeten maken. Of Hij kan ze allemaal op de grond houden of nog erger, hen doden. Maar Hij doet het niet, Hij blijft staan en wacht netjes en rustig tot ze weer overeind zijn gekomen en hun wapens weer onder controle hebben. En dan lezen we ten vierde in vers 7 dat Jezus nog een keer vraagt: Wie zoekt gij? Nou, dan moet je Mij hebben.

Is dat wonderlijk of niet? Is dat verbazingwekkend of niet? In veel Bijbels staat boven dit stukje: de gevangenneming van Jezus of: Jezus gevangen genomen. Alsof Judas en de soldaten Jezus gevangen nemen. Maar dat is het helemaal niet. Jezus geeft Zich gevangen kun je beter zeggen, want dat is ten diepste wat je ziet gebeuren: Jezus geeft Zichzelf gevangen. Neem Mij maar, bindt Mij maar, neem Mij maar mee. Jezus wil gevangen genomen worden. Wat een gevangengeving om zo te zeggen.

Zo gewillig als Jezus is om alles over Zich te laten komen. J.C. Ryle zegt treffend bij dit vers: Jezus is veel gewilliger om zondaren zalig te maken dan zondaren zijn om zich te laten zalig maken. Denk u dat eens in! Jezus is zo gewillig om Zaligmaker te zijn. Ook voor u, ook voor jou. Waarom zou je Hem blijven ontlopen, uit Zijn handen willen blijven? Want dan doen we van nature. Maar waarom blijven we dat volhouden als we horen van Zijn gewilligheid? Waarom je niet gewonnen gegeven aan Hem? Waarom je niet toevertrouwen aan Hem? Doe met mij naar Uw ambt van Zaligmaker. Ontdek mijn zonden, leer ze me als zonde zien. Verzoen mijn schuld en was mij rein. Regeer mijn hart en maak het nieuw.

En wie gelooft, die heeft in Zijn gewilligheid zijn of haar zaligheid gevonden. Wie gelooft, die is zo dankbaar voor Zijn gewilligheid. Dat Hij het wilde voor al Zijn geveenen. Want ik wilde niet, ik wilde op mezelf blijven, van mezelf blijven. Maar U wilde het zo graag, zo liefdevol. U zette door en ging door de schuld voor Mij te verzoenen en de Geest te verwerven Die mij tot inkeer zou brengen. Alles te danken aan Uw gewilligheid!

Omdat Jezus het wil, wordt Hij gevangen genomen. Vers 12 brengt het onder woorden. De bende dan, en de overste over duizend, en de dienaars der Joden namen Jezus gezamenlijk en bonden Hem. Jezus laat Zich binden. Dan denk ik aan een prachtig stukje uit het avondmaalsformulier. Als dat beschrijft wat er in Gethsemané gebeurd is. Dat Jezus heeft geleden, voornamelijk toen Hem de last van onze zonden en de toorn Gods het bloedige zweet heeft uitgedrukt, waar Hij gebonden werd om ons te ontbinden, los te maken. Je zou erbij kunnen zeggen: waar Hij gevangen genomen werd, om ons te bevrijden. Dat is de vrucht!

Dat is de verlossing, de zaligheid. Wij zijn van nature gebonden, gevangen. Gebonden, vastgebonden in de klauwen van de duivel en de zonde. Gevangen achter slot en grendel van de vloek der wet. Gevangen in de sfeer van de geestelijke dood en de zonde. Zonder besef van God, mens, eeuwigheid, zonder besef van zonde en genade. Zonder besef van waar het om gaat. Gevangen in de zonde. Behaaglijk in de zonde van het vergeten van God en niet Zijn eer zoeken maar eigen zin en verlangens volgen. Gebonden en gevangen. Zonder dat we er last van hebben! Zoals een vis gevangen en gebonden is in het water. Hij kan daar niet uit en niet buiten. Hij kan en wil alleen leven in het water. Zo is de mens gevangen en gebonden in de sfeer der zonde en de invloed van de duivel.

En dan mag ieder die gelooft horen: Hij gebonden om ons te ontbinden. Hij gevangen om ons vrij te maken. Losmaken. Vrij maken. Niet meer in de greep van de duivel, verlost. In het koninkrijk van God gezet en gebracht. In de heldere lucht van Gods gunst en genade te leven. Vrijgemaakt van de vloek der wet. Vrijgemaakt van de schuld. Vrijgemaakt van alle heerschappij des duivels. Gebracht in de ruimte van Gods rijk. Gebracht in de ruimte van licht en heil, van eeuwig leven. Bevrijd, losgemaakt. Niet verloren gaan en eeuwig wegzinken, maar behouden zijn en eeuwig leven.

En dat omdat Hij Zich binden liet en gevangen gaf en Zich mee liet nemen, veroordelen, kruisigen, van God verlaten en sterven. Hij voor mij en ik ontving alles door Hem.

Wie gelooft, die heeft Jezus zo lief. Kunnen we het eenvoudiger zeggen dan zo? Wie gelooft heeft Jezus zo lief. Deze Jezus. Gebonden voor mijn

verlossing, gevangen voor mijn vrijheid. Hem heb ik lief! Weet u daarvan? Weet u wat u was? Gebonden en gevangen. Weet u wat Hij deed? Zich laten binden en gevangen nemen. Weet u wat u nu bent? Losgemaakt en bevrijd? Dan heb je Hem lief! Lees maar verder in het formulier: Daarna heeft Hij onnoemelijk veel smaad gedragen, opdat wij bij God nooit meer te schande zouden worden. Hij is onschuldig ter dood veroordeeld, opdat wij in Gods gericht zouden worden vrijgesproken. Hij heeft zelfs Zijn gezegend lichaam aan het kruis laten nagelen, opdat Hij het handschrift van onze zonden daaraan zou hechten. Zo heeft Hij onze vloek op Zich geladen, opdat Hij ons met Zijn zegen zou vervullen. Hij heeft Zich met lichaam en ziel aan het kruishout tot in de allerdiepste smaad en in de angst der hel vernederd, toen Hij met luider stem riep: 'Mijn God, mijn God! waarom hebt Gij mij verlaten?', opdat wij in Gods nabijheid zouden verkeren en door Hem nooit meer verlaten zouden worden. Uiteindelijk heeft Hij met Zijn dood en bloedstorting het nieuwe en eeuwige verbond der genade en verzoening bevestigd, toen Hij zei: 'Het is volbracht.

Wie gelooft die zegt: Zulk Eén is mijn Liefste.

Eens zal Jezus nog een keer tevoorschijn treden en Zich laten zien. En zeggen: Ik ben het. En het coronavirus is een voetstap van Hem, Die komt. Een bazuinstoot die Zijn komst aankondigt. Eens komt Hij nog een keer op ons toe. Als Hij terugkomt op de wolken. En Hij laat zien en zegt het: Ik ben het. En zult u dan uw Liefste zien of uw Rechter? En wie niet aan Zijn kant kwam, wie zich niet liet inwinnen, die zal geen schijn van kans maken. Eén woord en je valt achterover en je maakt niks klaar tegenover de toorn van het Lam. Van het Lam, dat je in Zijn gewilligheid hebt veracht.

2 de onwilligheid van ons en de vraag daarbij

We letten nog eens op het laatste deel van onze tekst. Jezus dan ging uit en zei tot hen "Wien zoekt gij"? Denk je even in. In die hof, die tuin met olijfbomen. Het is al diep in de nacht. Jezus loopt tussen Zijn discipelen in en in de donker. En dan staat er: Jezus ging uit. Hij treedt uit het donker en uit de groep discipelen tevoorschijn in de richting van de groep soldaten met hun fakkels dus waar het licht is. Jezus treedt naar voren: alleen, in het licht: hier ben Ik. Ik ben het. Een spiegel van wat echte gehoorzaamheid is.

We leren allereerst dat je zo gehoorzaam hebt te zijn. Als het erom gaat om Gods wil te doen, dan op deze manier. Zo gewillig als de Heere Jezus is en het hier doet. Zelfs al betekent het dat het zwaarste lijden gaat beginnen, Jezus gaat uit in de gewilligheid die we hebben geschetst en gezien. Zo hoort gehoorzaamheid te zijn.

Dat is de spiegel om mijn leven in te toetsen. Mijn leven dat zovaak ongehoorzaam is. Niet luistert naar God. Ongehoorzaam is. God zegt: doe dat, maar ik doe het simpelweg niet. God zegt: gij zult niet, maar ik doe het eenvoudigweg toch. Ongehoorzaam. In het licht van Gods Geest zie ik de plekken die Hij aanwijst in mijn leven. In mijn doen en laten, in mij denken en verlangen. Ongehoorzaam.

Maar dan als ik gehoorzaam ben, als ik niet doe wat God verbiedt, ik lieg niet, ik fraudeer niet, ik werk niet zwart, ik kleed me naar de Bijbel, ik ga niet uit in de stad zaterdagavond. En als ik doe wat God van mij vraagt: ik lees mijn Bijbel, ik houd stille tijd elke dag, ik ga als dat kan naar de kerk, ik help mijn oude buurvrouw, ik ben gehoorzaam aan God. Net als Jezus? Zo gewillig, zo van harte? Al betekent dat lijden tegemoet, kruisdragen, zelfverloochening? Gehoorzaam zoals Jezus in Zijn gewilligheid, of.....? In het licht van de Heilige Geest zie ik zoveel plekken in mijn leven dat mijn gehoorzaamheid geen ware gehoorzaamheid was. Zo ver vandaan van die gehoorzaamheid van Jezus. Onwillig.

Ja, daar had Jezus voor gebeden en geworsteld. Daarvoor was Zijn zweet tot bloed geworden. Om deze gehoorzaamheid te ontvangen en te oefenen. Maar gij hebt, zegt de apostel ergens, nog niet ten bloede toe tegenstaan strijdende tegen de zonde. Het gebed maar gestaakt of achterwege gelaten en daarom niet gehoorzaam zoals Jezus gehoorzaam was. Onwillig

Nu is er iets wat dit nog opvallender maakt en nog meer inhoudt geeft. Iemand als J.C. Ryle wijst daarop. Hij wijst daarop als hij het heeft over de tegenstelling. De tegenstelling tussen de ene hof en de andere. De ene hof dat is hier: de hof van Gethsemané. En de andere hof, dat is de hof van Eden. In de ene hof, hier zien wij Jezus, de Onschuldige, Die te voorschijn komt om Zich te laten gevangen nemen en verhoren. In de andere hof zien wij Adam, de schuldige, die.....niet tevoorschijn komt, maar zich verbergt. Die denkt dat God hem kwaad wil doen, en die er niet voor uit wil komen.

Zo is de mens. Dat is al in de klas zo. Als er iets is gebeurd, iemand heeft een grote gil gegeven toen de juf met haar rug naar de klas stond. En al gauw klinkt de vraag: wie heeft dat gedaan? Nou, dan hoor je niemand. Dan laat niemand wat merken. Iedereen verschuilt zich achter anderen, in de groep.

Zo is de mens voor God. Schuldig, maar ik wil het niet weten. Ik wil het niet belijden. Ik probeer zo lang mogelijk me te verbergen. Ergens hopen dat God eraan voorbijgaat. Hopen dat mijn geweten na een tijdje weer een beetje rustig is geworden en dat ik weer gewoon verder kan. Tevoorschijn komen en

belijden ligt ons niet. Naar mensen toe niet, naar God toe zeker niet. Ik laat me niet graag gevangen nemen en meenemen voor Gods aangezicht. Ik zeg niet graag: ik heb gedaan wat kwaad was in Uw oog, Uw doen is rein is vonnis is rechtvaardig. Ik probeer het te vergoelijken, of af te zwakken, of onderuit te komen.

Wat valt het op, wat blinkt het uit: Jezus komt tevoorschijn. Hij is onschuldig en laat Zich gevangen nemen en meevoeren naar het gericht. Hij onschuldig gevangen genomen en Hij zal gestraft worden. Veroordeeld. Gekruisigd. Door mensen veroordeeld, maar door God vervloekt aan het kruis. En nu het Evangelie: omdat Jezus Zich onschuldig liet gevangen nemen om veroordeeld te worden roept God zondaren, schuldige zondaren om zich te melden en zij zullen vrijgemaakt worden. Jezus onschuldig gevangen om schuldigen te bevrijden. Bevrijden van vloek en oordeel. God zoekt ons, maar niet om ons te veroordelen, maar om ons te behouden, te bevrijden van schuld.

En dat Evangelie gaat uit. En de Heilige Geest gebruikt dat Evangelie om zondaren tevoorschijn te laten komen. En het coronavirus wil ons daartoe brengen: om onszelf te beproeven waar de Heere in mijn leven oorzaak vindt om te tuchtigen en om misnoegd te zijn. Calvijn zegt: ook de allerheiligste vindt in tijden van tuchtiging oorzaak in zichzelf waarom die tuchtiging verdiend is. Oproep tot zelfbeproeving! En: zondaren komen tevoorschijn en belijden: Heere, ik heb gezondigd, ik sta schuldig hieraan en daaraan, en toen en daar en waar en waaraan eigenlijk niet. Heere. hier ben ik. Ja, ten diepste kom je tevoorschijn en je zegt: Heere, zegt U maar wat er mis is en wat er nog meer mis is. Dat is Evangelie: God zoekt ons en roept ons om tevoorschijn te komen. Als schuldigen, die het oordeel verdienen, om te belijden om zich aan te geven: ik ben het, ik ben de zondaar. En dat niet om veroordeeld maar om bevrijd te worden, om vrijspraak te ontvangen, om vergeving te krijgen! Dat is uniek in de wereld. Elke rechtbank werkt zo: als je erkent en bekent dat je het gedaan hebt, dan krijg je je vonnis. Maar deze rechtbank werkt andersom: wie erkent en belijdt, wie zich aangeeft, die ontvangt vergeving, verlossing, vrijspraak. Hij gebonden opdat Hij ons zou ontbinden, Hij de vloek, opdat wij de zegen ontvangen. De dagvaarding van het Evangelie is zo bijzonder! Kom dan tevoorschijn, laat je tevoorschijn trekken door de Geest!

Hoe dwaas om dan niet te komen en je zonden niet te belijden. Dan blijf je gebonden in vloek en schuld.

En dan de vraag daarbij.

Jezus ging uit en zei: "Wien zoekt gij?" Dan trek ik nog één lijn, die ik ontleen aan ds L. Kievit. Jezus dan ging uit. Dat is nu wat elke prediking

gebeurt. Jezus gaat uit. Jezus treedt tevoorschijn. In het licht, als de Enige. Dat moet de prediking dan ook wel zijn natuurlijk: Jezus in het licht stellen als de Enige Zaligmaker, de volkomen Zaligmaker, de gewillige Zaligmaker. En in de prediking waarin dat gebeurt zegt Hij als het ware: wie zoekt u? U bent in de kerk, of luistert thuis mee: wie zoekt u?

Waarom luistert u naar een preek? Waarom lees je in je Bijbel?

Wie zoekt u? Zoek ik iemand dan?

Of zoekt u iets? Alleen maar iets? Een goed gevoel, een fijne dienst, of troost of bemoediging. Is dat alles? Hebt u daaraan genoeg?

Wie zoekt u? Zoekt u iemand in de kerk, in de preek of niet? Zoekt u Jezus in de preek? In de Bijbel? Verlangt u naar Hem, Hem te zien, Hem te ontvangen? Hem, de Zaligmaker, de Gewillige, de Enige, met Zijn schatten en gaven, maar boven al in Zijn liefde? Komt u voor Hem naar de kerk, luistert u voor Hem mee?

Of kunt u genoeg hebben aan een kerkdienst, waarin je Hem niet hebt gezien, niet hebt ontvangen, niet hebt ontmoet?

Wie zoekt u? Wilt u Hem zo graag gevangen nemen in uw armen? Wilt u Hem omhelzen, Hem omsluiten. Geef mij Jezus of ik sterf, buiten Hem geen leven maar eeuwig zielsverderf. Ik zoek Hem.

Dan zegt ds C.B. Holland nog iets heel moois: die zegt, als Jezus ten die soldaten Hem zochten om Hem gevangen te nemen en Hem te binden te gesele, te veroordelen, te doden, als Jezus Zich aan hen heeft gegeven, en Zich liet nemen. Hij gaf Zich. Zal Hij dan niet veel meer Zich laten gevangen nemen als een zondaar Hem wil gevangen nemen om Hem te omhelzen, te kussen, te beminnen, aan zijn hart te drukken? Zal Jezus Zich dan niet geven? Van harte en gewillig en helemaal?

Amen